

Sovětská invaze do Afghánistánu v prosinci 1979 ukončila období uvolnění ve vztazích se Spojenými státy a započala novou fázi eskalace studené války, ve které se uplatnila zahraničněpolitická koncepce zvaná Reaganova doktrína, jež spočívala především v americké podpoře antikomunistických hnutí v klientských režimech SSSR v zemích Třetího světa. Tato práce se zabývá aplikací Reaganovy doktríny v Afghánistánu. Na příkladu této země se snaží zjistit, do jaké míry byla Reaganova doktrína koherentní politikou americké administrativy ve Třetím světě a zda v její aplikaci neexistovaly nějaké rozpory. Dále zkoumá, zda byla Reaganova doktrína v Afghánistánu úspěšná jako příspěvek k sovětskému stažení. Vyvozuje také důsledky americké asistence pro Sovětský svaz, Spojené státy i samotný Afghánistán.